

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie radcy prawnego **W. W.**

na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2022 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej z urzędu w kwestii umorzenia postępowania wykonawczego na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kosztów sądowych w kwocie 20 (dwudziestu) złotych, zasądzonych od obwinionego radcy prawnego W. W. na rzecz Skarbu Państwa w punkcie drugim postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt II DSI 63/20.

UZASADNIENIE

W punkcie pierwszym postanowienia z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt II DSI 63/20, Sąd Najwyższy oddalił jako bezzasadną kasację obwinionego radcy prawnego W. W., zaś w punkcie drugim zasądził od tego obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu za postępowanie kasacyjne.

Sąd Najwyższy dwukrotnie wzywał obwinionego W. W. do zapłaty kosztów sądowych, pouczając, że ich nieuiszczenie spowoduje wszczęcie przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego (wezwanie, k. 4 i k. 6).

Wobec nieuiszczenia kosztów postępowania, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej, skierował do Sądu Rejonowego

w Szamotułach wniosek o nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt II DSI 63/20, w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach, z dnia 14 września 2021 r., uwzględniono ten wniosek i nadano klauzulę wykonalności powyższemu postanowieniu Sądu Najwyższego (tytuł wykonawczy, k. 18-18v).

Następnie Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego skierował wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach, który wszczął postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt KMS 114/21 (wniosek, k. 17; zajęcie wierzytelności, k. 20).

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2021 r., sygn. akt KMS 114/21, organ egzekucyjny, na podstawie art. 819 § 1 k.p.c., zawiesił postępowanie egzekucyjne, wobec ustalenia, że dłużnik – W. W. zmarł w dniu 18 października 2021 r. (postanowienie, k. 27), a następnie, postanowieniem z dnia 17 czerwca 2022 r., wydanym na podstawie art. 834 § 1 pkt 4 k.p.c., umorzył postępowanie egzekucyjne z urzędu, zaś kosztami tego postępowania, w wysokości 36,60 zł obciążył wierzyciela (postanowienie, k. 33).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie wykonawcze należało umorzyć z uwagi na wystąpienie ujemnej przesłanki uniemożliwiającej jego prowadzenie, w postaci śmierci obwinionego.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. - mającym zastosowanie w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych - nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy oskarżony zmarł. Natomiast zgodnie z treścią art. 15 § 1 k.k.w. – sąd umarza postępowanie wykonawcze w razie przedawnienia wykonania kary, śmierci skazanego lub innej przyczyny wyłączającej to postępowanie.

W niniejszej sprawie zasądzone koszty postępowania nie zostaną wyegzekwowane, gdyż obwiniony zmarł a samo postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Wobec powyższego postępowanie wykonawcze należało umorzyć na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., wobec stwierdzenia przyczyny z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. wyłączającej to postępowanie.

l.n
at